

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ της Αυστραλίας κινδυνεύει όσο ποτέ να χάσει το πρωταρχικό γνώρισμα της ρίζας του, την Ελληνική Γλώσσα. Μετά την παύση της λειτουργίας της Έδρας των Νεοελληνικών στο πανεπιστήμιο του Armidale, του Ελληνικού Τμήματος στο La Trobe, κινδυνεύουν άμεσα και οι Έδρες των Νεοελληνικών στα πανεπιστήμια Σύδνεϊ και ΝΝΟ, λόγω έλλειψης φοιτητών και το βασικότερο λόγω έλλειψης χρημάτων. Η διατήρηση της Ελληνικής μας Γλώσσας δεν είναι πολυτέλεια, αλλά ζωτική ανάγκη, πράγμα που φαίνεται δεν έχει γίνει συνείδηση στους περισσότερους Οργανισμούς μας. Διότι διαπιστώνεται μια παράδοση αντίφαση ανάμεσα στα λόγια και στην πράξη. Είναι αδιανόητο δηλαδή από τη μια να μιλάμε για ευλαβική διαφύλαξη της Ελληνικότητάς μας και από την άλλη να κινδυνεύει η Ελληνική μας Γλώσσα να εξαφανιστεί από τα κέντρα του Ελληνισμού της Αυστραλίας και αυτή η ζοφερή κατάληξη οφείλεται στο άτονο ενδιαφέρον και την αμέλεια όλων μας. Το άτονο ενδιαφέρον και την αμέλεια των Συλλόγων μας, των Αδελφοτήτων, των Δασκάλων, των Γονιών, των Κηδεμόνων, ακόμη και των Παππούδων και Γιαγιάδων, που δεν προέτρεψαν τα Αυστραλογεννημένα Ελληνόπουλα να επιλέξουν το μάθημα των Νεοελληνικών.

ΕΙΝΑΙ πέρα από κάθε λογική να θυσιάζουμε την Ελληνική Γλώσσα, ταυτότητα του Ελληνισμού, χάρη της εμπορικότητας άλλων γλωσσών. Διό-

τι η Νεοελληνική Γλώσσα μπορεί να μην έχει βέβαια την εμπορικότητα της Αγγλικής ή κάποιων Ασιατικών χωρών, αλλά σαν εργαλείο φιλοσοφικής επεξεργασίας εξακολουθεί να είναι τόσο δυναμική όσο και η Αρχαία προκάτοχός της. Αν μάλιστα σκεφτεί κανείς ότι οι θεωρητικές μελέτες ελκύουν ένα μεγάλο ποσοστό φοιτητών

ΑΔΙΑΝΟΗΤΟ επίσης είναι μια Παροιμία τόσων Συλλόγων και τόσων πλουσίων Ελληνοαυστραλών να κινδυνεύουν οι Έδρες των Νεοελληνικών λόγω έλλειψης χρημάτων! Αποδείχτηκε πράγματι μια Παροιμία πλουσίων μεν αλλά με καβούρια στις τσέπες όταν τους ζητούν χρήματα για

νιά» που συνοδεύουν κάθε πράξη ενίσχυσης της Ελληνικής Γλώσσας, λέξεις και ιδέες που είναι τελείως άστοχες, μη δημιουργικές για τη Γλώσσα και θα έλεγα περισσότερο προσβλητικές. Το έχουμε τονίσει και άλλες φορές, αν μια Παροιμία τόσων Συλλόγων και τόσων πλουσίων συμπατριωτών μας δεν μπορούμε να διατηρήσουμε τις Έδρες και τα Τμήματα των Νεοελληνικών, είναι να τα μαζεύουμε όλοι μας και να γυρίσουμε στην Ψωροκόσταινα!

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ στην κρίσιμη στιγμή που μπορούμε ακόμα με δική μας ευθύνη να διαλέξουμε το δρόμο της σωτηρίας ή του χαμού μας. Καμιά υπεκφυγή δεν χωράει πια. Κάθε μέρα που περνάει χωρίς να ενδιαφερόμαστε για τη Σωτηρία της Ελληνικής μας Γλώσσας, σημαίνει και ένα βήμα προς τον γκρεμό. Η διατήρηση της Ελληνικότητάς μας, εδώ σε αυτή τη χώρα που διαλέξαμε για δεύτερη Πατρίδα μας, είναι ουσιαστικά η διαδοχική προσφορά της Ελληνικής μας Γλώσσας κάθε Γενιάς στην επόμενη. Οφείλουν να κατανοήσουν οι Σύλλογοί μας αλλά και όλοι μας ότι η συμπεριφορά μας για τη διατήρηση των Νεοελληνικών Εδρών και Τμημάτων στα Πανεπιστήμια δεν πρέπει να είναι μια πράξη ευσπλαχνίας, αλλά να ΗΓΗΘΟΥΝ οι Σύλλογοι για την ΕΠΙΒΙΩΣΗ αυτών των Εδρών και Τμημάτων. ΟΧΙ αύριο, ΟΧΙ μεθαύριο, ΣΗΜΕΡΑ! Και τότε να είστε σίγουροι πως θα βρούμε το δρόμο προς την «Ιθάκη».

Η Ώρα της Αλήθειας

η Ελληνική Γλώσσα μπορεί να φανεί μοναδική ευκαιρία για τα Ελληνόπουλα της Διασποράς που ακολουθούν Κλασικές Μελέτες. Πέρα όμως από κάθε λογική επεξήγηση τα Ελληνικά είναι μια ζωτική ανάγκη για να αποδείξει κανείς τις ρίζες του, μια Εθνική υποχρέωση όχι κάποιου παρεξηγημένου εθνικισμού, αλλά μιας Αγαπημένης Καταγωγής. Ο Δραγούμης μας τονίζει: «Η γλώσσα μας μπορεί να μας δώσει να νοιώσουμε το τι είμαστε και οι ξένες γλώσσες το τι δεν είμαστε. Και μας γίνεται έτσι πιο συνειδητή η ελληνική ψυχή μας...».

την Ελληνική μας Γλώσσα. Γι' αυτό η μνήμη του Αείμνηστου Λουράντου θα μείνει Αθάνατη! Και είναι αλήθεια, πόσοι Σύλλογοι ενδιαφέρθηκαν με την ΔΩΡΕΑΝ διαφήμιση στον «ΚΟΣΜΟ» να διοργανώσουν μια εκδήλωση για τα Νεοελληνικά; «Κουφού καμπάνα...», γιατί επανειλημμένα φοιτητές έχουν δηλώσει πως οι γονείς τους ή και οι ίδιοι έχουν μεγάλη δυσκολία να πείσουν κάποιο Σύλλογο να διοργανώσει μια Χοροεσπερίδα για τα Νεοελληνικά. Δυστυχώς, υπάρχουν συνέχεια αναφορές για «Φιλανθρωπία, Ελεημοσύνη και Ζητια-

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΚΟΣΟΒΑΡΩΝ ΑΛΒΑΝΩΝ ΣΤΙΣ ταραχές του Δεκεμβρίου 2008 στην Ελλάδα

Τα διεθνή ΜΜΕ το τελευταίο διάστημα έχουν δώσει ορισμένα επιπλέον στοιχεία σχετικά με τις ταραχές του Δεκεμβρίου στην Αθήνα, που παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον και όχι μόνο ιστορικό. Ο Γάλλος γνωστός δημοσιογράφος και συγγραφέας THIERRY MEYSSAN, πρόσφατα έδωσε συνέντευξη όπου και περιέγραψε ότι κατά τις δικές του πληροφορίες ομάδες Κοσοβάρων στέλνονταν στην Ελλάδα για ταραχές και βανδαλισμούς με παρότρυνση των Αμερικανών με διττό σκοπό: Πτώση της Ελληνικής κυβέρνησης και δημιουργία προβλημάτων στην Ευρωζώνη με στόχευση το σκληρό πυρήνα της ΕΕ (Γαλλία-Γερμανία, κ.α). Επιπλέον αναφέρει ότι οι ταραχές είναι ευρύτερο σχέδιο με σαφέστατο στόχο την Ε.Ε και βεβαίως την Ελλάδα ως ένα κράτος που θα μπορούσε να εφαρμοστεί μια τέτοια «επίθεση».

Η εκτίμηση αυτή ταιριάζει απολύτως με τις αποκαλύψεις που έκανε ο Έλληνας ανταποκριτής στην Ουάσινγκτον, Λάμπρος Παπαντωνίου, όπου παρέθεσε και συγκεκριμένα ονόματα και στοιχεία προκειμένου να στηρίξει τις αποκαλύψεις τους. Το παρόν διάστημα σύμφωνα με την εφημερίδα το ΠΑΡΟΝ, ο Λάμπρος Παπαντωνίου νοσηλεύεται σε νοσοκομείο στις ΗΠΑ μετά από προσβολή από εγκεφαλίτιδα. Επιπλέον Ιταλοί δημοσιογράφοι αναλύουν και επαυξάνουν τα παραπάνω αποκάλυπτοντας τις ταραχές της Ελλάδας ως «τε-

στ» για όλη την Ευρώπη. Ευθέως αναφέρουν ότι η πτώση μιας «ανεξάρτητης» κυβέρνησης έναντι των ΗΠΑ είναι ο λόγος.

Μια ακόμη άποψη που αξίζει να προσεχθεί ιδιαίτερος έρχεται από τις ΗΠΑ, όπου ομάδα ερευνητών αποκαλύπτει ότι, «Σύμφωνα με τον Evgeny Morozov, ο οποίος είναι Λευκορωσικής καταγωγής και στέλεχος στον οργανισμό Open Society Institute του χρηματιστή Σόρος με έδρα τη Νέα Υόρκη, υπάρχει εδώ και κάποια έτη συγκεκριμένη έρευνα για τη μελέτη κινητοποίησης νέων ανθρώπων με τη χρήση της λεγόμενης «έξυπνης τεχνολογίας».

Η άποψη του γράφοντος είναι ότι η αλήθεια πρέπει να αναζητηθεί πέρα από το επίπεδο των διακρατικών σχέσεων προς το τομέα των «Διεθνών εξτρεμιστικών δικτύων» που με τη σειρά τους ελέγχονται και γίνονται αντικείμενο διαχείρισης από ομάδες παγκοσμίων συμφερόντων που δεν υπακούουν σε σχεδιασμούς κρατών, αλλά μάλλον προσπαθούν να επιβληθούν έναντι αυτών.

Υπό αυτή την οπτική γωνία, μπορεί να αναζητηθούν οι πραγματικοί ηθικοί αντουργοί της οργάνωσης των επεισοδίων σε παγκοσμιοποιημένα δίκτυα, τα οποία εν μέσω της χρηματοοικονομικής κρίσης βρήκαν την ευκαιρία να εκμεταλλευτούν ευκαιρίες σε ότι αφορά νομισματικές και δημοσιονομικές ισορροπίες.